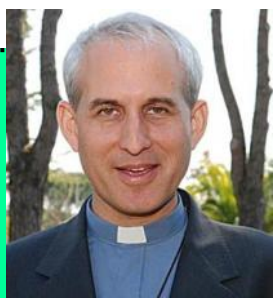

CAGLIERO 11

Newsletter for Salesian Missionary Animation

A Publication of the Mission Department for the Salesian Communities and Friends of the Salesian Mission

Drahí priatelia!

V mnohých saleziánskych provinciách je júl mesiacom prázdnin. Mnohí mladí z našich domov zapojení do dobrovoľníctva a mládežníckeho hnutia „vychádzajú na pole“. Vidíme ich a obdivujeme ich - protagonistov služby a evanjelizácie. Mladí, ktorí sú opravdivými evanjelizátormi mladých.

27. GK pred tromi mesiacmi zdôraznila: „*stále viac si všímame, že dobrovoľníctvo pomáha mladým integrálne dozrievať, a to aj v rozmere povolania (por. EG 106) i misií*“ (27. GK 17).

Zuzana Citarčíková, slovenská dobrovoľníčka v Peru, píše: „*nie všetko je tak, ako som si predstavovala: kukurica nie je len žltá, sever môže taktiež znamenať miesto kde je teplejšie, a nakoniec, byť pastierom neznamená nevyhnutne byť chudobným*“ (v <http://www.infoans.org/> Príbehy dobrovoľníctva).

Môj predchodca, Don Václav Klement, nám zanechal sen pre Kongregáciu; povedal by som „misionársky testament“. Okrem iného hovorí: „*sen uvidieť jedného dňa v každej Provincii ponuku misijného dobrovoľníctva a v každom saleziánskom dome (najmä formačnom) misionársku skupinu*“. Na akom bode sme?

Don Guillermo Basañes

Don Guillermo Basañes SDB
Radca pre misie

VYJDITE EVANJELIZOVAŤ

„*Je mi milšia „otlčená“ Cirkev, doráňaná a zašpinená tým, že vychádza do ulíc, než Cirkev chorá z uzavretia a pohodlnosti, z upätosti na vlastné istoty. Nechcem takú Cirkev, ktorá robí všetko, aby si udržala centrálnu postavenie, a nakoniec zostane zamotaná v spleti svojich mánií a procedúr. Ak nás niečo má sväto znepokojovať alebo trápiť naše svedomie, tak je to tá vec, že mnoho našich bratov žije bez sily, svetla a útechy priateľstva s Ježišom Kristom, bez spoločnosti viery, ktorá ich prijíma, bez horizontu zmyslu a života. Dúfam, že skôr než strach z urobenia chyby bude nás pobádať strach z uzatvorenia sa do štruktúr, ktoré nám poskytujú falošnú istotu; do predpisov, ktoré nás menia na neúprosných sudcov, do zvyklostí, uprostred ktorých sa cítime pokojní, i keď vonku je veľa hladných a Ježiš nám neustále opakuje: „Vy im dajte jesť!“ (Mk 6, 37).*

Stal som sa misionárom, aby som dal úplný zmysel svojmu saleziánskemu povolaniu

Nepamätám si presne deň, kedy sa zrodilo moje saleziánske povolanie, ale viem veľmi dobre ako sa počas rokov rozvíjalo. Od malička, a potom v noviciáte, som bol vždy očarený rozprávaním misionárov, ktorí k nám prichádzali z ďalekých krajov a zdieľali sa so svojim životom uprostred chudobných. Postupom času táto moja citlivosť bola vždy prítomná, ale snád' ako oheň v kozube, trochu skrytá pod žeravým uhlím mnohých aktivít a mojich štúdií. V saleziánskom dome v Mezzane som mal možnosť dostať sa do kontaktu s Brazíliou, prostredníctvom družby a ciest do tejto krajiny. A tam sa ten oheň znova silno rozohorel. Potom som bol povolaný byť misijným delegátom provincie INE a rôzne stretnutia s mladými i letné skúsenosti z Madagaskaru na upevnili v mojom rozhodnutí stráviť svoj život medzi najchudobnejšími.

Niektorí hovoria „tu v Taliansku potrebujeme saleziánov, prečo odchádzaš na misie?“

Toto je výčitka, ktorá môže byť opodstatnená, ak by sa pozeralo na rozhodnutie zanechať svoju krajinu a byť misionárom *ad gentes* len z hľadiska materiálneho, štatistického či numerického. Ale kto odchádza na misie, robí to nie preto, aby pred niečím ušiel, ale preto, aby dal úplný zmysel svojmu povolaniu, v mojom prípade saleziánskemu povolaniu.

Podajúc si žiadosť byť misionárom *ad gentes* priamo Hlavnému Predstavenému, som chcel povedať, že môj život patrí Bohu a nie mne, a že by som chcel, aby bol naozaj strávený pre najchudobnejších a najvzdialenejších. Nebude toho veľa, čo bu-

dem schopný odovzdať, ale som si istý, že cítiť vnútorné šťastie z toho, čo robím s najchudobnejšími je najlepšou odpoveďou na počiatkové pochybnosti. Teraz sa nachádzam v Itajai, v prístavnom meste na juhu Brazílie; v meste, ktoré z väčšej časti pozostáva z ľudí, ktorí sa majú dobre, ktorí žijú z práce svojich rúk. Ale aj v meste ako toto sú stovky dospelých i detí, ktorí žijú na okraji, v domoch na spadnutie, v situáciách spojených s násilím, emargináciou a narkomániou. V tomto momente som tu najmä pre nich, aby som im dal nádej a budúcnosť, prostredníctvom výchovy, osobnej formácie, správdzania a svedectva, môjho i výchovnej komunity Parque Dom Bosco, sociálneho diela, v ktorom teraz pracujem. Jasne, že aj ja sa niekedy pýtam, či som na správnom mieste, vidiac, že veľká časť mesta žije európskym spôsobom bez mnohých problémov. Ale nateraz som tu, snívajúc, že možno jedného dňa, budem môcť darovať môj život aj v radikálnejšej a chudobnejšej misijnej situácii, ako v tej, v ktorej sa nateraz nachádzam. To bolo stále mojim snom. Ale kde sa nachádzam, kde budem poslaný, alebo požiadam, aby ma poslali, budem sa snažiť, čo najlepšie prežívať moje saleziánske misionárske povolanie, darujúc každý môj dych najmenším a najchudobnejším!

Don Roberto Cappelletti SDB

Talian, misionár v Brazílii

Saleziánsky misijný úmysel

Za rast a konsolidáciu misijného dobrovoľníctva vo všetkých saleziánskych provinciách

Aby mladí zo saleziánskeho prostredia mohli okúsiť chuť misijných činností vďaka misijným skupinám alebo skúsenosti misijného dobrovoľníctva (domáceho alebo medzinárodného).

Od čias don Rinaldiho (1920) boli prítomné skoro vo všetkých saleziánskych domoch na svete misijné skupiny. V šesťdesiatych rokoch (po II. Vatikánskom koncile) začalo hnutie misijného dobrovoľníctva; dnes už známeho po celom svete. Pre rast kultúry povolania i misií v Provinciách je misijná skupina strategickým nástrojom na oživenie mladých i saleziánov.

„Treba tiež uznať, že ... sú mnohí mladí, ktorí ponúkajú svoju solidárnu pomoc pri riešení problémov vo svete a ktorí sa angažujú rozličnými spôsobmi činnosti i dobrovoľníctva. Niektorí sa snažia mať účasť na živote Cirkvi, organizujú skupiny pomoci a rozličné misijné iniciatívy vo svojich diecézach alebo na iných miestach. Je krásne vidieť, že mladí sú „pouličnými kazateľmi viery“, šťastnými, že môžu zaniest' Krista do každej ulice, na každé námestie, na každý kraj sveta!“ (Evangelii gaudium 106).

